

o vădită lipsă de respect față de societate, fără consimțământul stăpânului sau al altui membru al familiei, toți au pătruns ilegal în gospodăria unde locuia Smochin A. și Smochin M. cu copiii săi, din XXXXXX, XXXXXX, refuzând de a părăsi gospodăria la cererea lor.

Tot el, la 22 ianuarie 2019, în jurul orelor 01.30, prin înțelegere prealabilă și împreună cu Catan A. și Ursachi G., fiind în stare de ebrietate alcoolică, dându-și seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, prevăzând urmările lor și dorind în mod conștient survenirea acestora, toți având intenție criminală unică privind pătrunderea și rămânerea ilegală în domiciliu și comiterea acțiunilor huliganice, încălcând grosolan ordinea publică și exprimând o vădită lipsă de respect față de societate, cu un cinism și o obrăznicie deosebită, fără motive întemeiate, motiv justificat sau plauzibil, au pătruns ilegal în gospodăria unde domiciliu Smochin A. și Smochin M. cu copiii săi, din XXXXXX, XXXXXX, refuzând de a părăsi gospodăria la cererea lor și, în mod demonstrativ, i-a numit pe cei prezenți cu cuvinte necenzurate. Apoi, continuându-și acțiunile sale huliganice, cu scopul de a atrage atenția și reacția publică asupra comportamentului său, în mod demonstrativ, au spart sticla de la geamul casei și i-au aplicat multiple lovituri lui Smochin A. peste diferite părți ale corpului, în prezența membrilor familiei, pricinuindu-i dureri fizice.

Instanța a reținut că inculpatul a recunoscut parțial vina și a declarat că împreună cu Catan A. și Ursachi G., noaptea târziu, fiind în stare de ebrietate alcoolică, au venit în gospodăria lui Smochin A. după țigări. El a rămas la poartă, iar Catan A. și Ursachi G. au intrat în gospodărie. Ursachi G. a spart geamul cu pumnul. Smochin A. a ieșit afară și a început să se certe și să întindă cu Ursachi G. A ieșit și Smochin M., strigând că cheamă poliția, iar el a plecat. Nu-și amintește să-i fi amenințat pe Smochin A. și Smochin M. A stat lângă poartă, nu ține minte să fi intrat în ogradă. Nu cunoaște de ce Catan A. și Ursachi G. au spus că el a spart geamul. Este de acord să se împace cu partea vătămată pe art. 179 alin. (2) Cod penal.

Totodată, vina inculpatului este integral dovedită prin probele administrate.

Astfel, partea vătămată Smochin A. a relatat că, pe la orele 01.00 dormea, a auzit că cineva a bătut în geam, iar în scurt timp geamul a fost spart. Ieșind afară i-a văzut lângă ușa casei pe Catan A. și Ursachi G. iar Bița G. era la poarta gospodăriei. A întrebat cine a spart geamul, apoi între el și Ursachi G. s-a iscat o ceartă, care a degenerat în bătaie. Față de inculpat nu are pretenții și este de acord să se împace pe art. 179 alin. (2) Cod penal.

Martorul Smochin M. a comunicat că, după orele 24.00, cineva a bătut în geam și l-a strigat pe soț. Până acesta a ieșit afară, cineva a spart geamul. Auzind gălăgie a ieșit și ea. În ogradă i-a văzut pe Bița G., Catan A. și Ursachi G. Bița G. stătea la vreo doi metri de la ușa casei, alături Catan A., iar Ursachi G. era deasupra soțului, la pământ și îl bătea. Bița G. avea ceva în mână. Le-a cerut la toți să părăsească gospodăria, că va chema poliția.

La fel, vinovăția inculpatului este dovedită prin procesul-verbal de cercetare la fața locului din 22.02.2019, unde sunt observate deteriorări ale geamului; procesul-verbal de cercetare la fața locului 26.02.2019 și foto-tabelul, fiind stabilite deteriorări ale ușii de intrare; procesele-verbale de verificare a declarațiilor la fața locului din 29.03.2019 și foto-tabelul, în cadrul căror Smochin M. și Smochin A. au

arătat toate circumstanțele comiterii infracțiunii de către făptuitor; procesele-verbale de verificare a declarațiilor bănuiților la fața locului, în care fiecare făptuitor a arătat circumstanțele comiterii infracțiunii.

Prin urmare, acțiunile inculpatului urmează a fi încadrate pe art. 179 alin. (2) Cod penal, ca pătrunderea și rămânerea ilegală în domiciliul sau în reședința unei persoane fără consimțământul acesteia și refuzul de a le părăsi la cererea ei și art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal, ca huliganismul, adică acțiuni intenționate care încalcă grosolan ordinea publică, însoțite de aplicarea violenței, precum și acțiunile care prin conținutul lor se deosebesc printr-un cinism și obraznicie deosebită, săvârșită de mai multe persoane.

Totodată, în ședința de judecată partea vătămată Smochin A. a invocat că dorește să se împace cu inculpatul pe capătul privind art. 179 alin. (2) Cod penal, iar ultimul a acceptat împăcarea, care urmează a fi admisă în temeiul art. 109 Cod penal.

La stabilirea pedepsei în baza art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal, instanța a ținut cont de caracterul și gradul de pericol social al infracțiunii săvârșite, de personalitatea inculpatului și de circumstanțele cauzei care atenuază sau agravează răspunderea penală, că inculpatul se caracterizează nesatisfăcător, nu au fost stabilite circumstanțe atenuante și agravante, concluzionând că corectarea și reeducarea lui este posibilă fără izolare de societate.

3. Procurorul în Procuratura raionului Soroca, Iurie Iurcu, a declarat apel, solicitând casarea parțială a sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care inculpatul să fie condamnat în baza art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal la 2 ani închisoare, cu executare.

Apelantul a invocat că la stabilirea pedepsei inculpatului, instanța de fond nu a ținut cont în deplină măsură de circumstanțele cauzei, de modul de săvârșire, aplicându-i o pedeapsă prea blândă, că acesta nu este la prima abatere de la lege, în privința lui fiind intentate mai multe cauze penale și remise în instanța de judecată pentru judecare.

Mai mult, după săvârșirea infracțiunii, pe parcursul urmăririi penale, inculpatul nu a recunoscut vina, nu s-a căit sincer, nu au fost constatate circumstanțe atenuante, el nu a conștientizat pericolul faptei comise și urmările ei, se caracterizează nesatisfăcător, a comis o infracțiune contra securității publice și ordinii publice, care la moment prezintă un pericol social sporit, urmând a-i fi aplicată o pedeapsă cu închisoare, cu executare, care va fi echitabilă și proporțională cu gravitatea infracțiunii săvârșite, își va atinge scopul și va fi suficientă pentru restabilirea echității sociale, adică a drepturilor și intereselor statului și întregii societăți.

Ori, corectarea inculpatului este posibilă doar prin izolare de societate, iar pedeapsa cu închisoare, cu executare, este echitabilă și proporțională cu gravitatea infracțiunii săvârșite, persoana inculpatului, va atinge scopul și va fi suficientă pentru restabilirea echității sociale, a drepturilor și intereselor statului și întregii societăți.

3.1. A declarat apel și avocatul Alexandr Olșanski, solicitând casarea sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care inculpatul să fie achitat, deoarece fapta lui nu întrunește elementele infracțiunii.

Apelantul a indicat că probele administrate nu confirmă vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunilor incriminate.

Astfel, a fost probat doar faptul că la 22.01.2019, în jurul orelor 01.30, Bița G. a venit cu Catan A. și Ursachi G. în gospodăria familiei Smochin și stătea la poartă, nu a intrat în ogradă și nu a comis acțiunile incriminate prin rechizitoriu. Faptul că inculpatul s-a aflat numai la poartă nu poate fi interpretat ca pătrundere ilegală în domiciliul părții vătămate. Inculpatul nu s-a exprimat cu cuvinte necenzurate, nu a spart geamul, nu a participat la cearta cu partea vătămată și nu i-a aplicat acestuia nici o lovitură.

Cu toate că inculpatul, nefiind jurist, și-a dat acordul la încetarea procesului penal pe art. 179 alin. (2) Cod penal, pe motivul împăcării părților, doar acest acord nu este suficient pentru aplicarea art. 109 Cod penal, deoarece din declarațiile lui nu rezultă că recunoaște vina și, de facto, el nu a recunoscut vina pe niciun articol – nici parțial, nici integral, nefiind adevărată concluzia din sentință că a recunoscut vina parțial.

4. Potrivit deciziei Colegiului Penal al Curții de Apel Bălți din 21 septembrie 2021, apelul avocatului a fost respins ca nefondat, apelul procurorului a fost admis, casată parțial sentința, cu excluderea prevederilor art. 90 Cod penal și pronunțarea unei noi hotărâri.

Lui Bița Grigorii, recunoscut vinovat în comiterea infracțiunii prevăzută de art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal, i-a fost stabilită pedeapsa de 2 ani închisoare, cu executare în penitenciar de tip semiînchis, începând din 21.09.2021.

În rest, sentința a fost menținută.

Instanța de apel a reținut că martorul Catan A. a confirmat că la depunerea declarațiilor a indicat că a fost și Bița G. cu ei, însă în realitate acesta nu a fost cu ei, el fiind doar cu Ursachi G. În ședința de judecată a declarat că a fost și Bița G., deoarece nu a avut altă alegere.

Martorul Ursachi G. a comunicat că împreună cu Catan A. și Bița G., în jurul orelor 02.00, au mers la domiciliul lui Smochin A. Partea vătămată a inițiat conflictul și a început să se îmbrâncească cu acesta în ogradă. Smochin M. a chemat poliția, iar când aceștia au venit, ei nu mai erau la domiciliul părții vătămate. Nu-și amintește cine a spart geamul, deoarece era în stare de ebrietate. La Smochin A. au mers pentru a cere țigări, dar nu este sigur de acest fapt. Inițial, Bița G. era cu ei, dar nu cunoaște dacă acesta a intrat în gospodăria lui Smochin A.

Martorul Smochin M. a relatat că, auzind gălăgie, a ieșit afară, în urma soțului și în ogradă erau Bița G., Catan A. și Ursachi G. Bița G. stătea la vreo doi metri de la ușa casei, iar Ursachi G. era deasupra soțului, la pământ și îl bătea. Bița G. avea ceva în mână, posibil un băț și spunea ceva. A strigat că va chema poliția și aceștia au plecat. În cadrul urmăririi penale a indicat că Bița G. avea o rangă metalică în mână, iar la cererea ei de a părăsi gospodăria, acesta i-a spus să intre în casă sau îi va ucide pe toți. Declarațiile date în cadrul urmăririi penale corespund adevărului. Bița G. le-a adresat cuvinte necenzurate tuturor celor prezenți. Persoanele care au intrat în ogradă erau în stare de ebrietate și nu cunoaște cine a spart geamul. I-a cerut de mai multe ori lui Bița G. să părăsească ograda. Nu a văzut ca inculpatul să-l fi

lovit pe soțul său, doar vorbea necenzurat, în privința ei, la fel, folosind limbaj obscen, spunându-i să intre în casă.

Partea vătămată Smochin A. a indicat că, în timp ce dormea, cineva a bătut la geam și a auzit că geamul s-a spart. A ieșit afară și l-a văzut pe Bița G. la poartă, iar Ursachi G. și Catan A. erau lângă ușa casei. I-a întrebat cine a spart geamul, însă nimeni nu i-a răspuns. Ulterior s-au luat la bătaie. Soția sa a ieșit afară și a sunat la poliție. Apoi, cei trei au fugit din ogradă la vale. Nu a văzut dacă în timpul confruntării Bița G. se afla în ogradă. El s-a bătut cu Ursachi G., iar Catan A. se afla lângă ei și nu i-a aplicat lovituri. Nu cunoaște cine a spart geamul, dar din spusele lui Bița G. și Catan A., geamul l-a spart Ursachi G. Nu are pretenții față de Bița G. Le-a cerut persoanelor care au intrat în ogradă să părăsească ograda și aceștia au răspuns cu cuvinte necenzurate. În timpul bătăii, Ursachi G. l-a numit cu cuvinte necenzurate. Nu poate preciza dacă a auzit de la Bița G. cuvinte necenzurate. Dorește să fie încetat procesul penal pe capătul învinuirii în baza art. 179 alin. (2) Cod penal, pe motivul împăcării părților.

Suplimentar partea vătămată Smochin A. a comunicat că la momentul comiterii infracțiunii, a văzut inculpatul la o distanță de aproximativ 3-4 m. de el, în apropiere de gard, iar poartă la ogradă nu este și nu poate spune dacă acesta se afla în ogradă. Persoanele erau în stare de ebrietate. Nu-și amintește acțiunile inculpatului în timp ce se bătea cu Ursachi G. și acesta nu s-a apropiat de ei. S-a împăcat cu toți trei. Confirmă declarațiile date la urmărirea penală. Bița G., Catan A. și Ursachi G. au fugit după ce soția a ieșit afară și a spus că sună la poliție. Nu știe ce făcea Bița G. în ogradă, deoarece în acel moment se bătea cu Ursachi G.

Totodată, vina inculpatului în comiterea infracțiunilor incriminată a fost confirmată și prin probele scrise, anexate la materialele cauzei:

cererea lui Smochin A. din 22.02.2019, prin care cere organelor de poliție să întreprindă măsuri în privința lui Bița G., Ursachi G. și Catan A., care la 22.01.2019, în jurul orelor 02.00, au spart o fereastră de la casă și l-au agresat fizic, lovindu-l cu pumnii, cauzându-i dureri fizice;

cererea lui Smochin A. din 22.02.2019, prin care cere a fi întreprinse măsuri în privința lui Bița G., Catan A. și Ursachi G., care la 22.01.2019, în jurul orelor 01.30, au pătruns fără permisiune în gospodăria care îi aparține, unde i-au deteriorat sticla de la geam și ușa de la casă, totodată i-au aplicat lovituri cu palma în regiunea capului și au speriat soția și copiii;

proces-verbal de cercetare la fața locului din 22.02.2019, cu fototabel, în care s-au consemnat acțiunile de cercetare a gospodăriei din XXXXXX, XXXXXX, în care locuiește Smochin A. Gospodăria este îngrădită cu gard din plasă metalică. La intrare în gospodărie nu se observă poartă. La aproximativ 10 m. de la intrare se află casa de locuit, fiind construcție cu un nivel, din lut, de culoare albastră, cu ferestre din lemn. În partea din față a casei sunt două ferestre. Fereastra din dreapta este deteriorată, iar jos lângă fereastră se observă mai multe cioburi de sticlă;

proces-verbal de cercetare la fața locului din 26.02.2019, cu fototabel, în care au fost consemnate acțiunile petrecute la cercetarea gospodăriei din XXXXXX, XXXXXX, care aparține lui Smochin A. Gospodăria este îngrădită cu gard din plasă metalică, agățată pe suporturi din beton. La distanța de aproximativ 7 m. se află casa

lui Smochin A. Gospodăria lui Smochin A. nu dispune de poartă. Fațada casei are două ferestre. Geamul din partea dreaptă este confecționat din lemn, la care sticla din partea stângă este deteriorată;

revendicare pe numele lui Bița G., din conținutul căreia rezultă că acesta a fost anterior condamnat;

caziera contravențională pe numele lui Bița G.

Deci, instanța de fond a stabilit corect situația de fapt și vinovăția inculpatului, care a fost dovedită cu certitudine și fără echivoc, atribuind faptelor săvârșite încadrarea juridică corespunzătoare probelor administrate, apreciate cu respectarea prevederilor art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor.

Infrațiunea de violare de domiciliu este o infrațiune formală și se consideră consumată din momentul pătrunderii sau rămânerii ilegale în domiciliul persoanei, fără consimțământul acesteia; al refuzului de a părăsi domiciliul la cererea persoanei; al efectuării perchezițiilor sau cercetărilor ilegale.

Or, fapta inculpatului a fost dovedită prin declarațiile martorului Smochin M., conform cărora, după orele 00.00, se afla la domiciliu cu copiii și soțul. A auzit că cineva l-a strigat pe soțul ei și a bătut la geam. Soțul a ieșit afară, apoi s-a auzit cum s-a spart geamul. Auzind gălăgie, ea a ieșit afară, în urma soțului. Afară erau Bița G., Ursachi G. și Catan A. Bița G. era în ogradă, la o distanță de aproximativ 2 m. de la ușa casei. ... Ursachi G. îl bătea pe soțul ei, iar Bița G. și Catan A. erau alături. ...A observat că Bița G. avea ceva în mână, posibil un băț de aproximativ jumătate de metru și spunea ceva. ...La rugămintea de a părăsi gospodăria, Bița G. i-a spus să intre în casă sau, în caz contrar, îi va ucide pe toți. ... Bița G. i-a adresat cuvinte necenzurate. I-a cerut de mai multe ori lui Bița G. să părăsească ograda. Toate trei persoane au intrat în ogradă și din motive necunoscute i-au solicitat soțului să iasă afară. Când a ieșit afară, l-a văzut pe Bița G. la o distanță de 1,5 m.

Astfel, declarațiile martorului Smochin M. demonstrează învinuirea înaintată inculpatului în baza art. 179 alin. (2) Cod penal, și anume, faptul intrării acestuia în ograda casei în care domiciliază Smochin A., precum și refuzul de a părăsi ograda la solicitările repetate.

Aceste împrejurări au fost dovedite și prin declarațiile părții vătămate Smochin A. că, în jurul orei 01.00, se afla la domiciliu, dormea, cineva a bătut la geam, apoi a auzit că geamul s-a spart. A ieșit afară și i-a văzut pe Bița G. la poartă, iar Catan A. și Ursachi G. erau la ușa casei. ... Nu a văzut dacă în timpul confruntării Bița G. se afla în ogradă. Le-a solicitat persoanelor care au intrat în ogradă să părăsească gospodăria. Bița G. era în apropiere de gard și nu poate spune dacă acesta s-a aflat în ogradă, distanța dintre ei fiind de aproximativ 3-4 m.

Apreciind în coroborare declarațiile părții vătămate cu procesele-verbale de cercetare la fața locului din 22.02.2019 și 26.02.2019, prin care au fost consemnate acțiunile de cercetare a domiciliului lui Smochin A., se atestă ca fiind dovedit faptul intrării inculpatului în ograda casei, partea vătămată indicând că acesta se afla la distanța de 3-4 m. Conform cercetărilor efectuate la fața locului din 22.02.2019 și din 26.02.2019, distanța de la gard până la casă este de aproximativ 10 m. Deci,

distanța la care se afla inculpatul față de Smochin A., din declarațiile ultimului, îl poziționează în ograda casei și, nicidecum în afara acestui teritoriu, după cum pledează apărarea.

Totodată, în temeiul probelor administrate, a fost demonstrată și învinuirea înaintată inculpatului în baza art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal, acțiunile huliganice realizate nemijlocit de către Bița G. fiind dovedite prin declarațiile martorului Smochin M. că, în timp ce dormea, a auzit că cineva l-a strigat pe soțul ei și a bătut la geam. Soțul a ieșit afară, apoi s-a auzit cum s-a spart geamul. Auzind gălăgie, a ieșit și ea afară și i-a văzut pe Bița G., Ursachi G. și Catan A. Declarațiile date în cadrul urmăririi penale corespund adevărului. Bița G. s-a adresat cu cuvinte necenzurate față de toți cei prezenți. Nu a observat ca Bița G. să-l lovească pe soțul ei, doar s-a adresat cu cuvinte necenzurate. În adresa ei, de asemenea, a folosit limbaj obscen, spunându-i să intre în casă.

Or, sunt veridice, pertinente și concludente aceste declarații și demonstrează vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii de huliganism, ca acțiunile huliganice de încălcare a ordinii publice, însoțite de amenințarea cu aplicarea violenței, ce prin conținutul lor se deosebesc printr-o obraznicie deosebită. Deci, a fost demonstrat că inculpatul, intrând și strigând în ograda lui Smochin A. pe timp de noapte, a perturbat ambianța liniștită de conviețuire socială. Și adresarea inculpatului cu limbaj obscen față de partea vătămată și martorul Smochin M. au fost apreciate ca acțiuni prin care se încalcă ordinea publică. Iar caracterul obraznic al acțiunilor inculpatului rezidă în cumul cu circumstanțele în care acesta a amenințat aceleași persoane cu violență fizică.

Fiind apreciate obiectiv și multilateral probele administrate, a fost dovedit cu certitudine că inculpatul a comis infracțiunile prevăzute la art. 179 alin. (2) Cod penal, ca pătrunderea și rămânerea ilegală în domiciliul sau în reședința unei persoane fără consimțământul acesteia și refuzul de a le părăsi la cererea ei și art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal, ca huliganismul, adică acțiuni intenționate care încalcă grosolan ordinea publică, însoțite de aplicarea violenței, precum și acțiuni intenționate care prin conținutul lor se deosebesc printr-un cinism și obraznicie deosebită, săvârșite de mai multe persoane.

Totodată, sunt irelevante declarațiile lui Catan A. și Ursache G., audiați în cadrul examinării cauzei, în calitate de martori, deoarece depozițiile lui Catan A., în instanța de apel, sunt diametral opuse față de probele cercetate, afirmațiile acestuia despre neparticiparea lui Bița G. la săvârșirea infracțiunilor, pe motiv că nu era prezent la locul cu pricina, fiind neveridice și combătute prin probele care dovedesc vinovăția inculpatului. Mai mult, însăși inculpatul a declarat că în acea seară a mers împreună cu Catan A. la domiciliul lui Smochin A.

Și declarațiile martorului Ursachi G. nu sunt pertinente și concludente, deoarece acesta nu a descris exact împrejurări relevante cauzei, indicând că *nu ține minte cine a spart sticla de la geam, deoarece era în sare de ebrietate. ... Inițial Bița G. era cu ei, dar nu cunoaște dacă acesta a intrat în gospodăria lui Smochin A.*, iar ambiguitatea depozițiilor date în instanța de apel le lipsește de pondere probatorie.

Declarațiile inculpatului Bița G. din 16.04.2019, depuse la fața locului, sunt apreciate ca fiind prea subiective, fiind combătute prin probele administrate,

împrejurările descrise de acesta fiind formulate din perspectiva evitării răspunderii pentru faptele săvârșite, nefiind în coroborare cu probele ale căror conținut nu este determinat de poziția inculpatului. Or, prin declarațiile martorului Smochin M., în coroborare cu declarațiile părții vătămate Smochin A. și actele de efectuare a acțiunilor procesuale la etapa urmăririi penale, s-a dovedit starea de fapt a acțiunilor incriminate inculpatului în baza art. 179 alin. (2) și 287 alin. (2) lit. b) Cod penal.

Totodată, este nefondată solicitarea apărării privind achitarea inculpatului și, cu toate că acesta nu a recunoscut vina, a fost stabilită o altă stare de fapt decât cea invocată. Iar, în instanța de fond, inculpatul a recunoscut parțial vina în comiterea infracțiunilor incriminate, fiind de acord cu învinuirea pe art. 179 alin. (2) Cod penal și dorind împăcarea cu partea vătămată.

În același timp, a fost dovedită integral și vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii de huliganism.

Or, apărarea a pledat pentru achitarea inculpatului de sub învinuirea săvârșirii infracțiunii prevăzute la art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal, indicând că acesta nu s-a exprimat cu cuvinte necenzurate, nu a spart sticla de la geam, nu a participat la cearta cu partea vătămată și nu i-a aplicat lovituri, însă, martorul Smochin M. a indicat asupra replicilor necenzurate ale inculpatului, cu tentă vulgară, de înjosire a onoarei și demnității persoanei.

Cu toate că probele cercetate nu arată că inculpatul a spart geamul casei și că i-a aplicat lovituri părții vătămate, în modalitatea comiterii huliganismului de două sau mai multe persoane, persoana totuși însușește calitatea de făptuitor chiar dacă realizează cel puțin una din următoarele acțiuni: încălcarea ordinii publice, însoțită de amenințarea cu aplicarea violenței; acțiuni care prin conținutul lor se deosebesc printr-o obrăznicie deosebită.

Astfel, a fost probat că inculpatul, exprimându-se cu cuvinte necenzurate în adresa părții vătămate, amenințând cu aplicarea violenței, a realizat acțiunea de încălcare a ordinii publice, însoțită de amenințarea cu aplicarea violenței, aceste acțiuni, prin conținutul lor, deosebindu-se printr-o obrăznicie deosebită.

Participând în comun cu alte două persoane în privința căroră cauza s-a dispus pentru examinare în procedura prevăzută la art. 364¹ Cod de procedură penală, față de care s-a constatat vinovăția, inclusiv pentru faptul spargerii geamului, acțiunile inculpatului corect au fost încadrate în baza art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal, infracțiunea fiind comisă prin participație simplă, iar coautorii infracțiunii poartă răspundere pentru huliganismul săvârșit în ansamblul faptelor realizate de toți coautorii infracțiunii.

Obiecțiile apărării împotriva declarațiilor martorului Smochin M. sunt nefondate, nefiind identificate nereguli în privința acestei probe, care este în coroborare cu declarațiile părții vătămate Smochin A. și procesele-verbale de cercetare la fața locului din 22.02.2019 și 26.02.2019 și care, apreciate în ansamblu, dovedesc temeinicia acuzațiilor imputate. Or, martorul Smochin M. a indicat că Bița G. a intrat în ograda casei și a refuzat să părăsească ograda la solicitările repetate ale ei. Acesta s-a exprimat cu limbaj obscen în adresa ei și a părții vătămate. Iar potrivit declarațiilor părții vătămate Smochin A., în coroborare cu procesele-verbale de

cercetare la fața locului, distanța la care se afla inculpatul în momentul conflictului îl poziționează pe teritoriul gospodăriei lui Smochin A.

În raport cu dezacordul apărării privind împăcarea părților în temeiul art. 109 Cod penal, se atestă că potrivit art. 410 Cod de procedură penală, instanța de apel, soluționând cauza, nu poate crea o situație mai gravă pentru persoana care a declarat apel, iar acuzarea a contestat sentința parțial, în latura pedepsei aplicate inculpatului în baza art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal, fără a-și exprima dezacordul cu încetarea procesului penal pe motivul împăcării părților pe art. 179 alin. (2) Cod penal.

De altfel, în cazul desființării sentinței instanței de fond, la apelul apărării, în condițiile în care vinovăția inculpatului de comitere a infracțiunii prevăzute de art. 179 alin. (2) Cod penal a fost dovedită, instanța de apel ar fi în situația de a condamna persoana, prin ce ar crea o situație mai gravă.

Deci, odată ce inculpatul a recunoscut parțial vina și a fost de acord să se împăce cu partea vătămată pe învinuirea în baza art. 179 alin. (2) Cod penal, exprimându-și nemijlocit această solicitare, instanța de fond corect a aplicat prevederile art. 109 Cod penal, fiind reținut și acordul părții vătămate de a se împăca cu inculpatul.

Conform art. 7 alin. (1) Cod penal, la aplicarea legii penale se ține cont de caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, de persoana celui vinovat și de circumstanțele cauzei care atenuază ori agravează răspunderea penală.

Totodată, în raport cu alegațiile acuzării privind blândețea pedepsei, se atestă că prima instanță neîntemeiat a dispus aplicarea art. 90 Cod penal, lipsind motivarea soluției adoptate în acest sens, iar la stabilirea pedepsei, instanța de fond nu a dat o apreciere corespunzătoare prevederilor art. 61 și 75 Cod penal.

Potrivit art. 75 Cod penal, prin criterii generale de individualizare a pedepsei se înțeleg cerințele stabilite de lege de care este obligată să se conducă instanța de judecată la aplicarea fiecărei pedepse, pentru fiecare persoană vinovată în parte. Legea penală acordă instanței de judecată o posibilitate largă de aplicare în practică a principiului individualizării răspunderii penale și a pedepsei penale, ținând cont de caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care agravează sau atenuază răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia. Luând ca bază aceste prevederi ale legii penale și soluționând chestiunea cu privire la vinovăția inculpatului, de jure și de facto, instanța de judecată urmează să constate dacă s-au confirmat sau nu temeiurile prevăzute de legea penală pentru a supune inculpatul răspunderii penale și decide asupra cuantumului pedepsei care urmează a i se stabili.

Pedeapsa stabilită inculpatului trebuie să fie echitabilă, legală și individualizată corect, capabilă să restabilească echitatea socială și să realizeze scopurile legii penale și pedepsei penale, prevăzute de art. 61 Cod penal, în strictă conformitate cu dispozițiile părții generale a Codului penal și în limitele fixate în partea specială a acestuia.

Or, au fost valorificate criteriile generale și speciale privind individualizarea pedepsei, fiindu-i stabilită inculpatului pedeapsa prevăzută de sancțiunea art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal în cuantum nominalizat în dispozitivul sentinței.

Ulterior, după individualizarea pedepsei și stabilirea duratei și cuantumului acesteia, în cazul stabilirii închisorii, continuă operațiunea de individualizare, dar sub aspectul de executare a pedepsei deja stabilite, prin soluționarea chestiunii dacă pedeapsa stabilită inculpatului trebuie să fie executată real ori, sub raportul personalității acestuia de a se corecta și reeduca, poate fi formulată concluzia că scopul pedepsei se poate atinge și prin aplicarea suspendării executării pedepsei în privința vinovatului pe o perioadă de probațiune stabilită de instanța de judecată.

Conform art. 90 alin. (1) Cod penal, la stabilirea pedepsei cu închisoare pe un termen de cel mult 5 ani pentru infracțiunile săvârșite cu intenție și de cel mult 7 ani pentru infracțiunile săvârșite din imprudență, instanța de judecată, ținând cont de circumstanțele cauzei și de persoana celui vinovat, va ajunge la concluzia că nu este rațional ca acesta să execute pedeapsa stabilită, ea poate dispune suspendarea condiționată a executării pedepsei aplicate vinovatului, indicând numai de cât în hotărâre motivele condamnării cu suspendare condiționată a executării pedepsei și perioada de probațiune sau, după caz, termenul de probă.

O condiție prevăzută expres în art. 90 alin. (1) Cod penal, privind aplicabilitatea normei date, constă în concluzia instanței că nu este rațional ca inculpatul să execute pedeapsa stabilită.

Deci, este prerogativa instanței de judecată să aprecieze că scopul pedepsei poate fi atins chiar și fără executarea efectivă a acesteia. În formarea acestei convingeri, instanța de judecată ține cont de totalitatea condițiilor expres prevăzute de lege. Deși legea nu îngrădește libertatea instanței de judecată de a-și forma convingerea cu privire la posibilitatea făptuitorului de a se îndrepta fără executarea efectivă a pedepsei, ea obligă instanța să-și motiveze hotărârea de suspendare condiționată a executării pedepsei, indicând precis acele motive pe care s-a întemeiat convingerea ei.

Astfel, în afară de motivele care au servit temei pentru stabilirea pedepsei principale, instanța trebuie să dea o motivare suplimentară, din care considerente a concluzionat că inculpatul nu este rațional să execute real termenul pedepsei stabilite. Analizând condițiile în care poate fi acordată suspendarea executării pedepsei, rezultă că aceasta nu este un drept al inculpatului, ci o facultate a instanței de judecată, care este liberă să aprecieze dacă este sau nu cazul să o acorde.

Iar aprecierea instanței trebuie să se fundamenteze pe un complex de elemente obiective și subiective care să ducă la concluzia că dublul scop al pedepsei, sancționator și educativ, poate fi realizat și în lipsa executării efective a acesteia. Evaluarea eronată ar putea induce la aplicarea unei pedepse prea blânde, insuficientă de a realiza inclusiv scopul de prevenire a săvârșirii altor infracțiuni. La caz, scopul preventiv al pedepsei penale, de a împiedica răul neîndreptățit să devină cronic, poate fi asigurat prin stabilirea pedepsei privative de libertate și cu executarea reală a acesteia.

Reținând faptul că inculpatul anterior a fost judecat de mai multe ori, inclusiv pentru comiterea huliganismului agravat, prevăzut la art. 287 alin. (3) Cod penal, rezultă că corectarea acestuia este posibilă doar prin executarea reală a pedepsei închisorii.

Prin urmare, contrar poziției instanței de fond, este oportun și rațional de a aplica inculpatului pedeapsa închisorii pe un termen de 2 ani, cu executare în penitenciar de tip semiînchis.

5. Avocata Stela Chiriac declară recurs ordinar, în care solicită casarea hotărârilor adoptate și pronunțarea unei noi hotărâri prin care inculpatul să fie achitat, deoarece fapta nu întrunește elementele infracțiunii.

Recurenta invocă că instanțele de fond și de apel nu au motivat prezența tuturor semnelor calificative ale infracțiunilor incriminate inculpatului, probele fiind enumerate în ordine cronologică, fără a fi apreciate prin prisma prevederilor art. 101 Cod de procedură penală.

Astfel, inculpatul nu a recunoscut vina în cele incriminate și a dat declarații ce denotă cele întâmplare în prezența lui, nu și participarea lui la aceste acțiuni. Prin declarațiile expuse în instanțele de fond și de apel fără modificări, inculpatul nu a recunoscut comiterea huliganismului, dar numai faptul pătrunderii în domiciliul părții vătămate, cu care s-a împăcat.

Totodată, nu au fost administrate probe în corespundere cu cerințele art. 93, 95, 96, 99-101 Cod de procedură penală, deci, învinuirea înaintată este ilegală, nefondată și nu corespunde stării de fapt și circumstanțelor stabilite.

Or, sentința de condamnare nu poate fi bazată pe presupuneri, pe probe contradictorii care se exclud reciproc și pe divergențe care nu au putut fi excluse în cadrul cercetării judecătorești. Deoarece probele acuzării au fost combătute în cadrul examinării cauzei, toate îndoielile urmează a fi tratate în favoarea inculpatului.

În drept, recursul este întemeiat pe *art. 427 alin. (1) pct. 10) CPP*.

6. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar nominalizat pe baza materialului din dosarul cauzei și motivelor invocate, Colegiul Penal concluzionează că acesta urmează a fi declarat inadmisibil din următoarele considerente.

În primul rând, potrivit art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, dar doar în temeiurile prevăzute de lege.

Conform art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs, se pronunță doar în limitele temeiurilor invocate în recurs. Potrivit art. 429 alin. (1) Cod de procedură penală, recursul trebuie să fie motivat. În corespundere cu art. 430 alin. (5) Cod de procedură penală, cererea de recurs trebuie să conțină indicarea temeiurilor prevăzute în art. 427 și argumentarea ilegalității hotărârii atacate în acest sens.

Sub acest aspect se reține că, recursul declarat este fondat doar pe art. 427 alin. (1) pct. 10) Cod de procedură penală, care prevede temeiul că s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale (*pct. 5. din decizie*).

Însă, în recursul respectiv, în pofida normelor de drept enunțate, nu este specificat, în raport cu relevanțele conținute în partea descriptivă a hotărârii contestate, care ar fi erorile de drept din categoria celor prescrise la în art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, și esența că nu este dovedită vina inculpatului pe art. 287 alin. (2) lit. b) și 179 alin. (2) Cod penal, lipsind critica în raport cu temeiul prevăzut la art. 427 alin. (1) pct. 10) Cod de procedură penală, că s-au aplicat

pedepse individualizate contrar prevederilor legale, fiind omisă în totalitate argumentarea ilegalității hotărârii atacate în acest sens (*pct. 5. din decizie*).

Circumstanțele enunțate denotă că recursul declarat nu întrunește condițiile de conținut, iar instanța de recurs nu este competentă să completeze din oficiu recursul ordinar al apărării cu circumstanțe în fapt și în drept, care l-ar justifica și să se expună, apoi, asupra unor temeuri neargumentate legal de recurent.

Or, conform art. 24 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța judecătorească nu este organ de urmărire penală, nu se manifestă în favoarea acuzării sau a apărării și nu exprimă alte interese decât interesele legii.

Totodată, potrivit art. 432 alin. (2) pct. 1) Cod de procedură penală, instanța de recurs decide inadmisibilitatea recursului înaintat în cazul în care se constată că acesta nu îndeplinește cerințele de conținut.

În al doilea rând, potrivit art. 427 alin. (1) pct. 6), 8), 10) Cod de procedură penală hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, inclusiv în temeiul când hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, când nu au fost întrunite elementele infracțiunii, când s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.

Instanța de recurs verifică doar dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

În sensul vizat și în raport cu circumstanțele invocate în recursul ordinar, în care nici nu sunt indicate concrete erori de drept clar definite (*pct. 5. din decizie*), se atestă că împrejurările menționate în partea descriptivă a hotărârilor contestate, inclusiv cele reproduse în pct. 2., 4. din prezenta decizie, relevă în mod concludent că instanțele de fond și de apel, legal și întemeiat au constatat și apreciat circumstanțele de fapt și de drept privind învinuirea înaintată inculpatului, și încadrarea juridică corectă a acțiunilor lui infracționale, în strictă conformitate cu prevederile normelor de procedură penală și prescripțiilor de drept material, prin prisma cumulului de probe anexate la dosar, inclusiv declarațiile părții vătămate Smochin A. și ale martorului Smochin M., declarațiile martorilor Catan A. și Ursachi G. de la urmărirea penală, cererea lui Smochin A. din 22.02.2019, prin care roagă organele de poliție să întreprindă măsuri conform legislației cu Bița G., Ursachi G. și Catan A., care la 22.01.2019, în jurul orelor 02.00, au spart o fereastră de la casă și l-au agresat fizic, lovindu-l cu pumnii, cauzându-i dureri fizice; cererea lui Smochin A. din 22.02.2019, prin care cere a fi întreprinse măsuri în privința lui Bița G., Catan A. și Ursachi G., care la 22.01.2019, în jurul orelor 01.30, au pătruns fără permisiune în gospodăria care îi aparține, unde i-au deteriorat sticla de la geam și ușa de la casă, totodată i-au aplicat lovituri cu palma în regiunea capului și au speriat soția și copiii; proces-verbal de cercetare la fața locului din 22.02.2019, cu fototabel; proces-verbal de cercetare la fața locului din 26.02.2019, cu fototabel; revendicare pe numele lui Bița G., din conținutul căreia rezultă că acesta a fost anterior condamnat; cazier contravențional pe numele lui Bița G., toate probele fiind apreciate în conformitate cu prevederile art. 101 alin. (1) Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității, veridicității și coroborării

lor, instanțele indicând argumentat și detaliat motivele pentru care au respins versiunile și dovezile apărării, instanța de apel pronunțându-se argumentat asupra tuturor motivelor invocate în apelul apărării, probele administrate pe caz demonstrând cu concludență prezența în acțiunile inculpatului a elementelor infracțiunilor prevăzute la art. 287 alin. (2) lit. b) și 179 alin. (2) Cod penal (*pct. 4. din decizie*).

Potrivit jurisprudenței CtEDO, în asemenea situație, nu se mai impune o reevaluare a conținutului mijloacelor de probă, acestea demonstrând cu prisosință soluția dată de prima instanță. Or, în cazul în care instanța de fond și-a motivat decizia luată, arătând în mod concret la împrejurările, care confirmă sau infirmă o acuzație penală, pentru a permite părților să utilizeze eficient orice drept de recurs eventual, o curte de recurs poate, în principiu, să se mulțumească de a relua motivele jurisdicției de primă instanță (*hotărârea CtEDO Garcia Ruis c. Spaniei, Helle c. Finlandei*). Art. 6 din CEDO impune în sarcina instanței, obligația de a efectua o examinare efectivă a motivelor, argumentelor și probelor propuse de părți, cu excepția cazului în care se apreciază relevanța acestora, iar obligația motivării deciziilor, impusă instanțelor de art. 6 § 1 din CEDO, nu poate fi înțeleasă ca impunând formularea unui răspuns detaliat la fiecare argument (*hotărârea CtEDO, pct. 80-81, Perez c. Franței, Van de Hurk c. Țărilor de Jos*).

În același timp, la individualizarea pedepsei penale, instanța de apel legal și întemeiat a constatat și apreciat circumstanțele de fapt și de drept privind pedeapsa aplicată inculpatului, în strictă conformitate cu prevederile normelor de procedură penală și prescripțiilor de drept material, just și argumentat au ținut cont de prevederile art. 7, 61, 75 Cod penal, conform căror la aplicarea legii penale se ține cont de caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, de persoana celui vinovat și de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea penală. Pedeapsa are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnaților, cât și a altor persoane. Persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele și în strictă conformitate cu dispozițiile legii. La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

În consecutivitatea enunțată, instanța de apel just a concluzionat că în cazul în care inculpatul a comis o infracțiune mai puțin gravă, pentru care legea prevede închisoare de până la 5 ani, fiind în stare de ebrietate alcoolică, fiind caracterizat nesatisfăcător și judecat anterior de mai multe ori, fiind atras și la răspundere contravențională în repetate rânduri, suspendarea condiționată a executării pedepsei închisorii aplicate inculpatului de către instanța de fond, în baza art. 90 Cod penal (*pct. 1., 2. din decizie*), reprezintă o soluție de pedeapsă penală prea blândă, inequitabilă, inadecvată și disproporțională în raport cu gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite și a scopului pedepsei penale sub aspectul restabilirii echității sociale, corectării inculpatului, prevenirii săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea lui, cât și a altor persoane.

Deci, pedeapsa respectivă a fost motivată, individualizată și aplicată inculpatului în corespundere cu prevederile legale, fiind una echitabilă și proporțională în raport cu gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, cât și a scopului pedepsei penale sub aspectul restabilirii echității sociale, corectării inculpatului, prevenirii săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea lui, cât și a altor persoane (*pct. 4. din decizie*).

Pe lângă aceasta, recursul vizat este întemeiat doar pe critica modului în care instanțele au apreciat probele și circumstanțele cauzei (*pct. 5. din decizie*).

Însă, pornind de la relevanțele art. 27, 101 alin. (2) și (3), 414 alin. (1) și (2) a Codului de procedură penală, art. 90 alin. (1) cod penal, instanța *poate* dispune suspendarea condiționată a executării pedepsei aplicate. Judecătorul apreciază probele în conformitate cu propria sa convingere, formată în urma cercetării tuturor probelor administrate. Instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel, și poate da o nouă apreciere probelor din dosar. Astfel, activitatea instanțelor de fond și de apel privind doar aprecierea sau reaprecierea probelor și circumstanțelor cauzei în alt sens decât cel pe care îl propune apărarea este o competență și prerogativă legală a acestor instanțe, care nu constituie un temei de drept separat din numărul celor incluse în art. 427 Cod de procedură penală și, astfel, invocarea acestei chestiuni în recursul ordinar, la fel, este lipsită de orice temei legal.

Mai mult, motivele invocate în recursul de pe rol au constituit deja obiect de examinare în instanțele de fond și de apel, fiind oferite răspunsuri argumentate în acest sens (*pct. 2. – 5. din decizie*), iar o altă opinie asupra probelor și circumstanțelor cauzei care au fost puse la baza sentinței de condamnare, conform jurisprudenței CtEDO, nu poate servi temei pentru reexaminarea cauzei (*hotărârea din 16 ianuarie 2007, pct. 20, cazul Bujnița c. Moldovei*).

Împrejurările enunțate denotă în mod concludent, că instanțele de fond și de apel nu a comis erori de drept în raport cu motivele invocate de recurentă, că hotărârile contestate conțin motive clare și legale pe care se întemeiază soluția, că au fost întrunite elementele infracțiunii, că instanța de apel i-a aplicat inculpatului pedepse individualizate conform prevederilor legale, și că recursul ordinar este vădit neîntemeiat.

Conform art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs decide inadmisibilitatea recursului înaintat în cazul în care se constată că acesta este vădit neîntemeiat.

Prin urmare, odată ce este vădit neîntemeiat, recursul de pe rol urmează a fi declarat inadmisibil.

7. În conformitate cu art. 431 alin. (1), 432 alin. (1), (2) pct. 4), alin. (3) Cod de procedură penală, Colegiul Penal,

d e c i d e:

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de avocata Stela Chiriac, împotriva deciziei Colegiului Penal al Curții de Apel Bălți din 21 septembrie 2021, în privința inculpatului Bița Grigorii XXXX, pe motiv că este vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, fiind pronunțată integral la 14 ianuarie 2022.

Președinte

Nadejda Toma

Judecători

Iurie Diaconu

Victor Boico